

VĚTRNÍK

Ročník XLIV.

Sobota 19. října 2013

číslo 10.

Vteřiny vyměřené přehlídce uběhly

Před rokem jsem slíbila, že za 31.276.800 vteřin se potkáme. Stalo se. Ale taky se stalo, že 77.760 nám vyměřených přehlídkových vteřin došlo. Bylo jich hodně? Bylo jich málo?

Každopádně v dnešní době, kdy se čas vyvažuje zlatem, bychom my všichni byli po přepočtu v „balíku“. Nejsme. Možná proto, že je pro nás cennější čas strávený s přáteli, naladěnými na stejnou divadelní strunu, z nichž naprostá většina fakt nejsou žádní blbci.

Jsme bohatší o zážitky z jednotlivých inscenací, ze života svých kamarádů, z každého prožitého

dne o přehlídce. Je to něco nepřenositelného, co si musí každý jeden z nás sám užít a prožít.

A co na úplný konec? Jen přání.

Kéž máte v životě dostatek štěstí, aby vám bylo dobře,

dost zkoušek, abyste se stali silnými,

dost žalu, abyste zůstali lidmi,

dost naděje, abyste se stali šťastnými.

Děkuji.

*Svatava Hejralová
ředitelka přehlídky*

František Laurin

Závěrečné slovo odborné poroty XLIV. ročníku KDP

aneb zpráva o divadelní přehlídce Krakonošův divadelní podzim 2013, která se konala ve Vysokém nad Jizerou ve dnech 11. – 19. října 2013, a to již po čtyřiačtyřicáté. Představení bohatě navštěvovaná vstřícným publikem byla dohrána, potlesk dozněl, světla zhasla a je čas na jistou rekapitulaci.

Odborná porota ve složení prof. Mgr. František Laurin, Mgr. Marie Caltová, Mgr. Lenka Lázněvská, Doc. Mgr. Milan Schejbal a Mgr. Petr Kolínský v diskusích se soubory za účasti divadelní veřejnosti podrobně analyzovala inscenace, dávala možnost přátelské konfrontaci názorů a vzájemnému poučení. Zároveň byly inscenace podrobně hodnoceny recenzemi na stránkách zpravodaje Větrník. Takže jen stručné připomenutí.

Zúčastnilo se deset souborů, které byly buď nominovány nebo doporučeny k zařazení do programu. A již mimořádně pestrý seznam titulů různých žánrů vzbuzoval živý zájem o jednotlivé inscenace. V té komediální rovině přehlídky hned na začátku zaujala Pikolonova hra Podzim života je krásný, kde soubor PIKI Volyně i text sám posloužil především skvělému hereckému výkonu autora.

Boleradický Gogolův Revizor režírovaný pečlivě a soustředěně

a s dobrým představitelem Hejtmána byl mnohokrát úspěšně reprízován, až se v tom počtu představení vytratil původní řád a možná cestou do Vysokého i jednotný herecký styl a souhra.

Jistou kuriozitou bylo uvedení dvou inscenací Robbinsovy Hrobky s vyhlídkou, jednou vysokým souborem a podruhé Lučanským spolkem divadelním pod odlišným názvem Podivná závět. Pro část publika byla tato konfrontace přijatelně zajímavá, na druhé straně by došlo jistě k zajímavější diskuzi, kdyby obě inscenace byly jevištně průkaznější, v přesněji určeném žánru a jednotném hereckém stylu. Obě inscenace spíše charakterizovalo několik výborných hereckých výkonů.

Veberův Blbec k večeri z Brodku u Přerova přinesl výraznou komediální odezvu v hledišti, přestože by postavy, především ženské, mohly být plastičtější, odstíněnější a možná i propojenější hereckou souhrou hlavních představitelů. Nicméně krásné lidské téma skvělé komedie zaznělo z jeviště zcela průkazně.

Kouřimský Mrsta Prsta Juniors v duchu svých nejlepších tradic přivezl vlastní text Deadline (...a co bude pak?) podle duchaplných telenovel a filmů Tima Burtona. I ti diváci, kteří neznali

předlohu, pochopili ironii k životu po smrti odsouzenému bloudit na mnoha televizních kanálech, a spolu s ostatními, kteří se rychleji orientovali, se pak přes někdy nepřesné pointy situací a různou dovednost členů souboru výborně bavili. Nejen hereckou hravostí, ale také osobitou výpovědí souboru.

Vrcholem komediální části přehlídky byla inscenace Cooneyho hry Rodina je základ státu, která je další z řady brilantních autorových komedií hraných snad na všech evropských jevištích. Realizace těchto textů vyžaduje značnou míru divadelní dovednosti a schopnosti se pohybovat v přesně určeném žánru i stylu a v této oblasti má soubor zkušenosti vrchovatě. Skvělý představitel hlavních rolí, neobyčejně bohaté řešení situací, přesná a vynalézavá režijně herecká spolupráce vede k přesně určeným charakterům, stupňujícímu se temporytmu a bezpečné gradaci inscenace. Ale také ostatní členové souboru spolu s přesně realizovanou scénou pomáhají k mimořádnému ohlasu představení.

V té vážnější části dramaturgie přehlídky uvedlo Rádobydivadlo Klapý Garlonové divadelní hru Mikve, která potvrdila dlouhodobé usilování souboru hrát netradiční texty s hlubším významem, tentokrát s tématem boje za osobní nezávislost na náboženských rituálech. Možná že značná odlišnost společenské situace jednajících postav, možná i někdy nevýrazné řešení dramatických situací bohatým hereckým jednáním způsobily, že přesah inscenace do hlediště nebyl tak silný, jak by tvůrci očekávali.

Gelardiho hra Zlomátka v podání Dobronínských přináší téma minoritní části společnosti, především hledání vnitřní svobody člověka, který je sám sobě věznem a touží po životě bez přetvářky v duchu své dané přirozenosti. Inscenace pečlivě rozvíjí sled dramatických situací, zprvu v menší intenzitě, později v dobré režijně herecké spolupráci dochází až k sugestivnímu

napětí, které dovádí postavy neschopné se spolu domluvit až do neřešitelné tragické situace.

Vrcholem této části letošního festivalu byla hra Gärtnerové a Brylla Malované na skle ve vynikajícím Nohavicově překladu. Inscenace Vysockých má sugestivní atmosféru, skvěle nastudovanou hudební složku s doprovodem živého orchestru, přesnou a důmyslnou režii, neopakovatelnou choreografii, náročnou a vyžadující dlouhou přípravu, ale přitom jakoby šitou přímo na tělo souboru, který i v těch nejmenších situacích působí přirozeně a uvolněně. Nad tím vším je obrazné scénografické řešení a souhra početného generačně rozvrstveného souboru, kdy každý jednotlivec hraje soustředěně nejen svoji roli, ale i v nejmenších detailech se podřizuje celku a vytváří jevištní souzvuk magické přitažlivosti. Téma potřeby mít hrdinu, věřit, že se zrodil a nikdy nezemřel, jakoby nás vracela ke kořenům lidového divadla na Vysocku, kdy v těch hrách a postavách, i když jiného typu, hledali lidé nádeji a jistotu své existence.

Porota ráda konstatovala, že přehlídka ve Vysokém má trvale vzrůstající úroveň, ať v kvalitních textech, různosti žánrů a stylů inscenací, režijních koncepcí, výtvarných řešeních, špičkových hereckých výkonech, ale i touhu a potřebu vytvářet inscenace s čitelnou společenskou výpovědí.

Divadelní veřejnost vděčně zaznamenala novou grafickou úpravu časopisu, který nejen

svým formátem, ale i vnitřním obsahem a skvělými fotografiemi dokládá vzrůstající význam přehlídky.

V nesoutěžní části programu byla uvedena inscenace pohádky S čerty nejsou žerty v provedení DS Vojan – Mladá haluz z Desné. Jak už bývá zvykem, nedílnou součástí přehlídky je každodenní vítání souborů Krakonošem před divadlem a rozlučková setkání v malém sále divadla, ale i zajímavá divadelní setkávání, ať již na Klubu SČDO, diskusním semináři Krakonošova divadelního podzimu nebo v kurzu KDP mladým, v němž pracovali s lektory studenti semilského gymnázia. Opomenout nelze ani nový kurz líčení, výstavu SČDO nositelů Zlatých odznaků J. K. Tyla, besedu s dokumentaristou Pavlem Štinglem a Miroslavem Jankem či defilé soutěže o Pohárek SČDO. A v neposlední řadě přehlídku provázely společenské večery po každém večerním představení. V rámci festivalu se také podařilo obnovit tradici koncertů pěveckých sborů, tentokrát to byl smíšený pěvecký sbor Jizerka v chrámu sv. Kateřiny Alexandrijské.

Dovolte, abych závěrem poděkoval odborné porotě za skvělou spolupráci a spoluvytváření výborné atmosféry při diskuzích se soubory. Souborům pak děkuji za vstřícnost, se kterou přijímaly stanoviska poroty. A přípravnému výboru pak za více než dobré podmínky pro naši práci. Dovolte, abych vyjádřil přání, abychom se tu, ve Vysokém, příští rok znovu ve zdraví sešli.

Poslední

(Ale jen pro tento rok)

*Krakonoši, kamaráde,
příteli a vládče hor!
K tobě obrací se tímto
nás – divadelníků sbor.*

*Děkujem ti, žes nás přijal,
žes neposlal vánici
na ten chtivých duší přival –
nevnes smutek na líci!*

*Vám děkujem – Vysočáci,
upřímně a hrozně moc,
neb jste s námi měli práci,
ať byl den a nebo noc.*

*Vždycky úsměv byl na tváři,
ochota a vstřícný krok –
byli bychom velcí lháři
neříct, že na celý rok:*

*Nabrali jsme tady sílu
ku dalšímu snažení,
bychom díky velké pili
mohli zas v to hemžení.*

*Do srdíčka uložíme
úsměvy, stisk ruky, hlas –
neboť všichni dobře víme –
Přijedem si nabrat zas!*

*A když dnes na Sejkoráku
ukápne i slzička –
sladkou stopu vytetuje
do našeho srdíčka.*

*No, tak se tu dobře mějte,
tak jako my vzpomínejte,
zdrávi budte a my zas
v říjnu přijdeme mezi vás.*

jh

Bezprostřední dojmy ředitelky

Jsem moc ráda, že se podařilo program přehlídky dobře vybrat, o čemž svědčí stále plné hlediště a poměrně brzo vyprodané listky. Snad každý si přišel na své. Neošidili jsme ani malé diváky o jejich pohádku, ani starší studenty o klasiku. Jsem spokojená, že ani letos nezaostal doprovodný program. Nabídl hodinku s monology či dialogy, velmi zajímavou besedu s profesionály dokumentaristy (pyšníme se jejich kamarádstvím) a skvělým koncertem smíšeného pěveckého sboru Jizerka. Touto cestou zároveň děkuji vysoké farnosti za vstřícnost využít prostor chrámu sv. Kateřiny s vynikající akustikou.

Vracím-li se zpátky, těší mě zájem veřejnosti o vítání před divadlem, které se, nejen pro nováčky letošního ročníku, stává nezapomenutelným. Byla jsem velmi pyšná za spolek Krakonoš, jenž si užil své vítání i na městském úřadě, a to hned dvakrát. Dechovka se sjíždí pod vedením pana Jíny z širého okolí a zvesela vyhrává i pro vystoupení mažoretů z Rokytnice.

Standovi Marešovi patří dík, že se alespoň snažil vzkřísit povědomí o Vobskočáku, který býval fenoménem vysoké přehlídky. Bohužel, slovo býval je na místě. Žít z podstaty předchozích let se vážně nedá. Pro pořadatele bylo velmi smutné zjiště-

ní, že v době koncertu pěveckého sboru známého i v Japonsku, se Vobskočáci "valili" úplně někam jinam. A časoprostor byl. Je mi to líto...

Kurzy letošního roku byly hned čtyři a své ovoce nesly už na dopoledních seminářích. Porota v čele s Františkem Laurinem není noční můrou, ale naopak pomocníkem v hledání nových možností pro předvedené inscenace. Využívám teď možnosti poděkovat Milanu Schejbalovi, který i přes práci v porotě ještě vypomohl s kurzem mladých, moderovat besedu a zajistit lektorku pro kurz líčení. Půdičkáři zase občas svého lektora Rudu Felzmana potkali na kurzu SČDO, aby se Petra Kohútová sama nebála.

Divadlo Krakonoš díky členům divadelního spolku otevřelo všechny své prostory od propadla po půdičku. Tam všude mravenčící slouží od rána do rána v kuchyňce, ve stáncích, na půdičce i v šatně ve stále čistém a příjemném prostředí s úsměvem. To není vůbec jednoduché a jen samotné přípravy stojí spoustu sil a času. Vše pro spokojené návštěvníky.

Za zvláštní zmínku stojí STDK neboli Spolek techniků divadla Krakonoš. Od hrajících souborů slyším samou chválu na jejich šikovnost a ochotu. A já se dmu pýchou.

Je těžké někoho nevynechat, protože ten dělá to a ten zas tohle, ale každé práce je třeba, aby přehlídka klapala jako dobře namazaný stroj. A tak jen malou zmínku o přípravném výboru, jehož práce pro přehlídku začíná hluboko v předchozím roce a končí dávno po Sejkoráku. Přehlídkový týden je už jen třešničkou na celoročně připravovaném dortu.

A nesmím zapomenout na knihovnu, tedy informační středisko s centrálním počítačovým mozkem Ivou Rehořovou a jejími pomocníky. Kdo nevidí do zákulisí složitého systému, neví, co si tahle zdánlivě bezproblémově fungující jednotka vyžaduje pracovního úsilí a dobrých nervů.

A o večerní zábavu s dobrotami se starají hasiči a spolupráce s nimi už funguje 27 let!

Mám letos dobrý pocit, že oba pánové, kteří poskytli záštitu přehlídce, ji také navštívili - 1. místopředseda Senátu Parlamentu ČR Přemysl Sobotka i hejtman Libereckého kraje Martin Půta. V průběhu týdne pak náměstkyně hejtmana pro kulturu Hana Maierová spolu s pracovníky odboru kultury a vysoké představení zhlédla také ředitelka odboru regionální kultury Ministerstva kultury ČR Zuzana Malcová. Vážím si toho.

Vážím si všech ochotníků, kteří přijedou do Vysokého jen tak na dovolenou. Zaplní malý sál, přivezou s sebou svůj divadelní i soukromý život, popovídají, popijí a potěší nás místní tým, že tu jsou s námi. Nehrají, nesoutěží, ale jsou tu. A nám je moc dobře a jsme s nimi rádi.

Skončila přehlídka, která opět potvrdila svoji užitečnost, projevila svoji životaschopnost a utvrdila všechny zúčastněné o svém smyslu a významu pro kulturní život venkovních regionů naší vlasti. A tak už jen závěrečné přání, abychom společně ruku v ruce dokázali i nadále pokračovat v moudrém odkazu a práci našich předků.

*Svata Hejralová,
ředitelka přehlídky a předsedkyně
přípravného výboru KDP*

Komedie není kuchyňský realismus

Páteční představení Rodina je základ státu jsem, bohužel, neviděla, ale souboru Samu Štítina se asi doopravdy povedlo, protože jsem pak na semináři slyšela samou a samou chválu... Štítníští vědí dost o zákonitostech komedie, mají v souboru řadu talentovaných herců, neschází jim také pokora, protože se chtějí dále učit – to všechno jsem během dopolední diskuse vypožadovala. Co víc napsat, aby to nebylo poněkud trapně jednostranné? Snad několik citací...

„Nejlépe se mluví o představeních, která jsme neviděli,“ řekl pan František Laurin a já s ním právě těmito řádky polemizuji...

„Komedie není kuchyňský realismus, postavy se tam nechovají jako v životě.“ To pronesl Milan Schejbal a s tím velmi souhlasím (jak jinak), ovšem musím připodotknout, že naopak v životě se lidé často chovají jako v komedii anebo ještě neuvěřitelněji. Kolikrát jste byli svědky něčeho, o čem jste prostě museli říci: „TO nevymyslíš! Něco takového není

možný ani na divadle!“ Já jsem přesně tyhle věty naposledy citovala na domovní schůzi, ale věřím, že v uplynulém týdnu i v tomto domě, v tomto městě mohly zaznít nescetněkrát...

„Budete mít pocit, že má servilita se závěrem festivalu vyvrcholila. Takovou jednotu s tím, jak mluvila Lenka, jsme ještě nezažili.“ A pak Lence Láznovské s hlubokou úklonou poděkoval!! Uhodli jste? Byl to šéf půdičkářů, Rudolf Felzmann.

„Děkuju souboru za krásnou tečku, ani se nám nechtělo domů, jak jsme byli rozparádění!“ Tím se přidal ke chvále Jiří Hlávka. A poděkování spojené s rozloučením připojili i Prof. F. Laurin a tajemník poroty J. Vondruška – všem zúčastněným! Týden seminářů se tímto uzavřel. Díky všem za jedinečnou atmosféru, která se v minulých dopoledních na malém sále dala krájet. Kousek si jí odvezte do svých domovů, souborů, pracovišť. Nic to nestojí...

pas

ANKETA

Vzpomínky a Krakonošův divadelní podzim tak nějak patří k sobě... Jaká je ta vaše nejstarší vzpomínka spojená s divadlem? A jakou máte nejstarší vzpomínku na vysokou přehlídku?

pas

Když jsem přijel do Vysokého na přehlídku poprvé (roku 1985), byl jsem v porotě. V paměti mi dodnes utkvěla inscenace poběžovického souboru A jitra jsou zde tichá... Přestože měla řadu (i velkých) problémů, tak síla její výpovědi na mě velmi zapůsobila a pamatuju si ji dodě. A mimochodem v ní hrála jakási dlouhovlasá blondýna Marinka Trunečková...

A jednou z mých nedivadelních nejstarších vzpomínek na přehlídku je ta (počasí je tady totiž nevyzpytatelné), kdy napadl čerstvý sníh. A my jsme si v jednom nejmenovaném zařízení v poměrně pokročilých nočních hodinách vypůjčili staré lyže. Byli jsme trochu rozjetí... S lyžemi jsme se vydali na Šachty a tam jsme na neupraveném sněhu na starodávných lyžích sjížděli sjezdovku. Když jsem se pak po několika desítkách minut spánku probudil, sám jsem se divil, že to všechny naše lyže i naše nohy přežily...

Milan Schejbal, Praha

Uvítací projev Krakonoše 2013

*Když se na mých horách hořce zamodrají
neklamně přichází podzimu vlády čas
ve Vysokém opět jeřabiny zrají
stejně jak před lety, loni, tak i letos zas.*

*To milci Thalie svůj velký svátek slaví,
Vítejte přátelé, zblíka i z daleka
Ku vašemu konání všem pevně zdraví
Budova moje na vás všechny čeká.*

*Můj horský lid je dobrý divadlo má rád
Léta ctí ochotnickou tradici
Je věru příjemné tu na jevišti hrát
Letos nepošlu vám ani vánici.*

*Ted' už jen zlomte vaz, divadelní přátelé,
Vašemu kumštu ať se zde daří
Přehlídku celou prožijte si vesele
A na shledanou mějte za rok v kalendáři.*

Noví držitelé Zlatého Tyla

Česká obec sokolovská, divadelní centrum Podbeskydí, Občanské sdružení divadelních ochotníků, Orel Česká republika, Svaz českých divadelních ochotníků, Skupina amatérských loutkářů SČDO a Volné sdružení východočeských divadelníků udělují Zlatý odznak J. K. Tyla Rudolfu Felzmannovi za dlouholetou službu českému divadlu a významnou pomoc jeho rozvoji a Milanu Šárovi za celoživotní hereckou a režisérskou činnost v ochotnickém divadle.

Na návrh odborné poroty XLIV. Národní přehlídky venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou Krakonošova divadelního podzimu 2013 přehlídka udělila tato čestná uznání:

Lence Svobodové –Šťastné za postavu Tehíly v inscenaci hry

Hadar Galron **Mikve**

Vladimíru Mátlovi za režii a scénografické řešení inscenace hry

Maria Gelardi **Zlomatka**

Stanislavu Svobodovi za postavu Hejtmana v inscenaci hry

Nikolaje Vasiljeviče Gogola **Revizor**

Jiřímu Líbalovi za postavu Luciena Tomba v inscenaci hry

Normana Robbinse **Hrobka s výhlídkou**

Monice Dvořákové za postavu Moniky Eliotové v inscenaci hry

Normana Robbinse **Podivná závěť**

Ludmile Formáčkové za postavu ošetřovatelky Anny Franklinové v inscenaci hry

Normana Robbinse **Podivná závěť**

Evě Procházkové za úpravu a režii inscenace hry

Francise Vebera **Blbec k večeři**

Evě Šmídové, Jiřímu Procházkovi a Evě Procházkové za scénu inscenace hry

Francise Vebera **Blbec k večeři**

Martinu Šmídovi za postavu Francoise Pignona v inscenaci hry

Francise Vebera **Blbec k večeři**

DS Mršťa Pršťa Juniors, Kouřim za scénář a apelativní jevištní výpověď inscenace hry

Mršťa Pršťa **Deadline /...a co bude pak?/**

Tomáši Milbachovi za postavu Zoltána v inscenaci hry

Mršťa Pršťa **Deadline /...a co bude pak?/**

**Na návrh odborné poroty XLIV. Národní přehlídky
venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou
Krakonošova divadelního podzimu 2013
přehlídka udělila tyto ceny:**

Antonínu Pikolonovi za postavu Antonína v inscenaci hry
Antonína Pikolona **Podzim života je krásný**
Hereckému kolektivu DS Krakonoš Vysoké nad Jizerou za ztvárnění postav v inscenaci hry
Ernsta Brylla, Katarzyny Gärtnerové a Jaromíra Nohavici **Malované na skle**
Ludmile Dostálové za postavu Anny v inscenaci hry
Maria Gelardi **Zlomatka**
Janu Hejralovi za postavu Diega v inscenaci hry
Maria Gelardi **Zlomatka**
Svatavě Hejralové za postavu Emily Tombové v inscenaci hry
Normana Robbinse **Hrobka s vyhlídkou**
Karlu Kratochvílovi za postavu Luciena Chevala—Koně v inscenaci hry
Francise Vebera **Blbec k večeři**
Veronice Růžkové za postavu Perly v inscenaci hry
Mršťa Pršťa **Deadline /...a co bude pak?/**
Ondřeji Bendovi za postavu Dr. Davida Mortimora v inscenaci hry
Raye Cooneyho **Rodina je základ státu**
Lukáši Vlčkovi za postavu Dr. Huberta Bonneyho v inscenaci hry
Raye Cooneyho **Rodina je základ státu**
Jarmile Baranové za postavu vrchní sestry inscenaci hry
Raye Cooneyho **Rodina je základ státu**
Adamu Bartoňovi za hudební nastudování inscenace hry
Ernsta Brylla, Katarzyny Gärtnerové a Jaromíra Nohavici **Malované na skle**
Kolektivu tvůrců DS Krakonoš Vysoké nad Jizerou za scénografické řešení inscenace hry
Ernsta Brylla, Katarzyny Gärtnerové a Jaromíra Nohavici **Malované na skle**
Marii Trunečkové za režii inscenace hry
Ernsta Brylla, Katarzyny Gärtnerové a Jaromíra Nohavici **Malované na skle**
Václavu Bendovi za režii inscenace hry
Raye Cooneyho **Rodina je základ státu**
DS Krakonoš Vysoké nad Jizerou za inscenaci hry
Ernsta Brylla, Katarzyny Gärtnerové a Jaromíra Nohavici **Malované na skle**
DS ŠAMU Štítina za inscenaci hry
Raye Cooneyho **Rodina je základ státu**

**Na návrh odborné poroty XLIV. Národní přehlídky
venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou
Krakonošova divadelního podzimu 2013
přehlídka nominuje do programu Jiráskova Hronova 2014**

inscenaci hry **Malované na skle**
Ernsta Brylla, Katarzyny Gärtnerové a Jaromíra Nohavici
v **provedení divadelního spolku**
Krakonoš Vysoké nad Jizerou

inscenaci hry **Rodina je základ státu**
Raye Cooneyho
v **provedení divadelního spolku ŠAMU ze Štítiny**

*XLIV. ročník Krakonošova divadelního podzimu se s vámi loučí.
Už teď se všichni jeho organizátoři těší na ročník XLV. v říjnu 2014 opět na shledanou.*

Větrník, zpravodaj XLIV. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová, Pavlína Schejbalová, Šárka Vodičková, technické zpracování Ing. Josef Hejral, grafické ilustrace Petr Kolínský, fotografie Ivo Mičkal.

Tisk H&H Servis

Náklad 150 ks

Cena 10 Kč